

Skandinabiens Sjerne.

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

Nr. 18.

Den 15de Juni 1889.

38te Aargang.

Tale af Præsident Wilford Woodruff,

holdt i Springville, Tirsdagen den 5te Marts 1889.

Brødre og Søstre! Jeg føler til at sige: Gud velsigne Eder. Jeg er glad ved endnu en Gang at mødes med Eder og for at have Lejlighed til at bære mit Bidnesbyrd om Jesu Kristi Evangelium og Guds Rige. Det, som Broder Cannon har sagt Eder med Hensyn til Guds Bænk, er sandt. Jeg har, i mine Dage, vandret mange Mile med Profeten Joseph Smith. En Gang hørte jeg ham sige, at om han var Kejser over hele Verden og havde Magt til at regjere over hele Mennekeslægten, saa vilde han forsvare enhver Mand, Kvinde og Barn i fuld Ndhelse af Religionsfriheden, uden Hensyn til, hvilken Religion de bekendte sig til, eller om den var sand eller falsk. Han sagde, at de havde Ret til dette Privilegium og til at benytte deres frie Villie, som Gud havde givet hele Mennekeslægten. Saaledes vare hans Anskuelser, og saaledes ere ogsaa mine.

Udenbærent Johannes sagde, at der vilde vare 666 forskjellige Religioner paa Jorden i de sidste Dage, og jeg tror, at man næsten har naaet dette Tal i vore Dage. Hele den kristne Verden er ligesaa forskellig i sine religiøse Anskuelser og om Vejen til Himlen og Helvede, som Stjerneerne ere forskellig i Himmeltummet. Og naar jeg vilde tilstaa alle andre Mennesker det Privilegium, som jeg nys har omtalt, saa gjør jeg ogsaa selv, i Forening med dette Folk, Fordring paa at nyde dette Privilegium. Vi have Ret til vor religiøse Tro og til at praktisere samme paa Jorden; og alle Sekter og Partier have samme Ret.

I det jeg gjør denne Paastand, vil jeg tilkjendegive Eder mine Anskuelser og Følelser, med Hensyn til Jesu Kristi Evangelium. Til at begynde med, vil jeg gjentage Apostlen Pauli Ord. I ere uden Tvivl bekendte med

Pauli Historie og veed, hvilken Forsølger han en Gang var mod de Hellige, og hvorledes han blev omvendt til Sandheden, og hans Omvendelse var saa gjennemgaaende, at han tilsidst opofrede sit eget Liv for at forsvare Jesu Kristi Evangelium. Denne Paulus sagde:

„Om jeg eller en Engel fra Himlen prædiker Eder et andet Evangelium end det, vi have prædiker for Eder, han være forbandet.“

Det var en streng Erklæring, men for at gjøre det endnu mere indtrængende gjentog han den.

Nu, mine Brødre, Søstre og Venner, det Evangelium, som Paulus lærte, er det, som jeg tror paa. Det er det, som jeg har troet paa, siden jeg var gammel nok til at læse det nye Testamente. Saa stærk var min Tro paa dette Evangelium, at jeg aldrig forenede mig med nogen af Sekterne paa Jorden, før jeg hørte en Mand prædike dette Evangelium. Han havde Præstedømmet, og han lærte mig det samme Evangelium, som Paulus prædikede. Maaſte mange af Eder tidligere have hørt mig omtale, at jeg i mine Drengenaar gik i Søndagskole hos Dr. Porter i Connecticut. Han og Dr. Haws i Hartford vare Presbyterianpræster og vare ansete for at være store Mænd i de Dage. I den omtalte Søndagskole lærte jeg det nye Testamente, jeg lærte Vers efter Vers og Kapitel efter Kapitel. Hvad lærte Testamentet mig? Det lærte mig Saliggjorelsens Evangelium; det lærte mig Kraftens Evangelium, som var beregnet for Himlene og Jorden. Det lærte mig, at Kirkens Organisation bestod af Profeter, Apostler, Hyrder og Lærere til de Helliges fuldkomne Beredelse, til Embedernes Forvaltning, indtil vi alle skulde naa til Enhed i Troen,

til Mandsmodenhed og til Kristi Fyldes vorne Alder. Dette er, hvad jeg der blev lært, og det gjorde stærkt Indtryk paa mig. Jeg troede paa det, som jeg saaledes blev lært, endskjøndt jeg aldrig havde hørt nogen Præst prædike slikt. Medens jeg voksede op, besøgte jeg enhver Sekts Forsamlinger, som jeg fik høre Tale om. En Gang besøgte jeg en af de store Forsamlinger, som under Tiden blev afholdt i Connecticut, hvor 40 til 50 Præster af forskjellige Troessamfund vare tilstede. De bad til Gud om at erholde en Pintsejstid, og for meget Andet. I denne Forsamling var det Enhver tilladt at tale. Jeg var den Gang meget ung, men gik frem i Salen og sagde til Præsterne: „Mine Venner, ville I være saa venlige at sige mig, hvorfor I ikke prædike den Tro, som en Gang blev overleveret de Hellige? Vil I sige mig, hvorfor I ikke kæmpe for det Evangelium, som Kristus og hans Apostle lærte? Hvorfor kæmpe I ikke for den Religion, som giver Eder Magt fra Herren, Magt til at helbrede de Syge, saa de Blinde til at se, de Halte til at gaa og som giver Eder den Helligaand og de Gaver og Betsignelser, som have været aabenbarede fra Verdens Skabelse? Hvorfor lære I ikke Folket de Principer, som de gamle Patriarker og Profeter lærte, da de bleve vejledte ved Guds Aabenbarelse? De havde Engles Betjening, de havde Drømme og Syner og uafbrudt Aabenbarelse til at lede dem paa den Vej, de burde vandre.“ Den præfiderende Ældste sagde: „Min kjære unge Mand, De vilde blive til en klog og nyttig Mand paa Jorden, om De ikke nærede saadanne dumme Anskuelse. Saadanne Ting bleve givne Menneſtens Børn i Verdens mørke Tidsaldr, og kun givne, for at opløse dem i de Dage, for at de skulde tro paa Jesus Kristus.“

Kufortiden tro vi paa det straalende Evangeliehs, og vi behøve derfor ikke saadanne Ting nu." Jeg sagde: „Saa giv mig Verdens mørke Tidsaldr tilbage, giv mig de Tidsaldr, da Menneftet anerkjendte disse herlige Principer.“

Saaledes stod jeg i min tidlige Ungdom; jeg troede ikke, at disse Gaver og Betsignelser vare affkaffede undtagen formedelt Menneftenes Mangel paa Tro.

De bleve affkaffede, da Menneftene forkaftede Jesu Kristi Evangelielov, afveg fra Guds Rige og opbyggede Altene til Baal og vandrede deres egne Beje. Verden forblev i den Stilling, indtil Gud oprejste en Profet i disse sidste Dage. Han oprejste Josef Smith, som lagde Grundvolden til denne Kirke og dette Rige, og fra den Tid og indtil nu ere disse Evangeliehs Gaver og Betsignelser givne til Enhver, som har annammet Kristi Evangelium og efterlevet dets Forrifter, og det vil vedblive at være saaledes indtil Enden.

Jeg har vandret mange Tusinde Mile, baade i Amerika og i fremmede Lande, og prædiket Kristi Evangelium for mine Medmennesker og, igjennem min lange Erfaring, har jeg aldrig kjendt en Mand eller Kvinde, som, naar de havde annammet Evangeliet med et oprigtigt Hjærte og vare blevne døbte, ikke tillige selv have erholdt et Vidnesbyrd om Sandheden. Da jeg i 1840 var i England, inspirerede Herren mig til at gaa til Herefordshire. Der havde aldrig været nogen Vldste i den Del af Landet. Da jeg kom dertil, fandt jeg 600 Mennesker, som kaldte sig de forenede Brødre; de vare udgaaede fra Weslian-Methodisterne. De søgte efter de gamle Gaver, som jeg her har omtalt; de havde bedet til Gud om at aabne Bejen for dem. Hvilke vare Følgerne? De bleve Alle

døbte i Løbet af 30 Dage undtagen een Mand. De annammede Evangeliet, og dets Gaver og Betsignelser bleve skjænkede dem.

Som jeg har sagt, var dette de Principer, som jeg troede paa. Jeg vil her sige, at Fader Adam, Noah og Enoch og alle de gamle Patriarker og Profeter alle havde dette Evangelium. Der er siden steet en stor Forandring men jeg, som Guds Tjener, siger, at der er ingen Forandring steet i det evige Præstedømme, thi det er uden Dages Begyndelse og Aars Ende, det er fra Evighed til Evighed. Ved Præstedømmets Magt har Gud, vor evige Fader, organiseret alle Verdener og forløst dem, som ere blevne forløste, og ved dette Præstedømme have Mænd administreret paa Jorden i Jesu Kristi Evangeliums Ordinantcer. Der er ingen Forandring i Jesu Kristi Evangelium eller dets Ordinantcer. Hvor som helst Evangeliet tilhødes Menneftenes Børn, sker det ved Præstedømmets Magt. Ingen Mand, som har levet paa Jorden, siden Gud skabte Verden, har haft Myndighed til at administrere i Evangeliehs Ordinantcer uden ved Præstedømmet, og heller ikke vil nogen Mand besidde Myndighed dertil herefter uden dette. Mange af Jordens Beboere ville maasse ikke tro dette, men det er lige fuldt sandt.

Vi ere samlede til disse Bjærge ved Guds Lands Inspiration. Vi kunde have gaaet og prædiket, til vi vare blevne lige saa gamle som Methusalem, og om Guds Kraft ikke havde været med os i vor Prædiken, saa vilde Utah sandsynligvis endnu have været en Ørken. Guds Aand har Vidnesbyrd til Vldsternes Lærdomme, og de Oprigtige af Hjærter og de Ydmyge paa Jorden samledes til disse Dale, og dette er en Opfyldelse af Guds Aaben-

baringer. Aabenbareren Johannes saa i sit Syn, paa Den Patmos, en anden Engel staa midt igjennem Himlen, og han havde det evige Evangelium at prædike for alle dem, som boede paa Jorden, enhver Nation, Slægt og Tungemaal, og han sagde med høj Røst: Frygter Gud og giver ham Æren, thi hans Doms Time er kommen. Disse Ord ere opfyldte. Guds Engel har besøgt Jorden og overantvordet Evangeliet til dens Indbyggere, og de annamme det. Ved dette Evangeliums Magt have I været i Stand til at forlade Eders Hjem og ere komne til disse Israels Bjerge.

Paulus sagde, at om vi prædikede et andet Evangelium end det, han prædikede, skulde vi være forbandede. De første Principer af dette Evangelium er Troen paa Kristus som Verdens Frelser. Naar Mennesket har Tro, forlanges der, at det skal omvende sig fra sine Synder og blive døbt til Syndernes Forladelse. Dette er, hvad Jesus lærte, og han gav selv et Exempel, endskjøndt han ikke havde Synd. Han gik til Johannes den Døber og forlangte at døbes af ham, men Johannes sagde, at han var ikke værdig til at døbe ham, da sagde Jesus: „lad det nu saa ske, thi saaledes opfyldes al Retfærdighed“.

Efter Daaben er det nødvendigt at saa Haandspaalæggelse af en Mand, som har Myndighed dertil, for derigjennem at annamme den Helligaand. Om I have den Helligaand hos Eder — og enhver af Eder burde have den — saa kan jeg sige Eder, at der er ingen større Gave, ingen større Betsignelse, intet stærkere Vidnesbyrd givet til Noget paa Jorden. I kunne muligvis have haft Engles Betjening og seet Mirakler, I kunne maaske se mange forunderlige Ting paa Jorden, men

den Helligaands Gave er den største Gave, som kan gives Mennesket paa Jorden. Det er ved denne Magt, at vi have udført vor Gjerning; det er den, der opholder os i de Forfølgelser, Sorger og Prøver, som komme over os. Vi have Mandens Gaver iblandt os; jeg kan bære mit Vidnesbyrd om, at de Syge ere helbrede, de Blinde have faaet deres Syn og de Døve deres Hørelse, de Halte have gaaet, og Dævle ere blevne udfastede ved Guds Magt. Disse Gaver og Betsignelser have fulgt dette Folk, fra Kirkens Organisation indtil denne Time. Der sidder en Mand — pegende paa Broder Philo Dibble — der for 55 Aar siden i Jackson County, Missouri, blev skudt gjennem Legemet for sin Religions Skyld. Der som det ikke havde været for Guds Magt, som blev tilkendegivet i dette Tilfælde, saa vilde han have været i sin Grav. Andre have erfaret det samme under lignende Omstændigheder. Gud har taget alle dem til sig, som han vilde, og beskyttet dem, hvis Liv han vilde bevare, efter sin egen Villie. Jeg bærer Vidnesbyrd om, at disse Gaver nydes af dette Folk i Overensstemmelse med dets Trofasthed mod Gud.

Naar vi ikke nyde disse Betsignelser, saa er det, fordi vi ikke efterleve vor Religions Forskrifter; thi om vi gjøre vor Pligt mod Herren, ville disse Betsignelser følge os.

Brødre og Søstre! Gud har udrafl sin Haand for at opfylde Profeten Daniels Ord, for endnu en Gang at oprette sit Rige paa Jorden, ja for sidste Gang at beståre Bingsaarden med en omfattende Beståring. Gud har kaldt Mænd, ordineret dem og sendt dem ud for at beståre Bingsaarden for sidste Gang, førend hans Domme skulle komme over Jorden.

Disse Principer ere sande, og dersom

vi ville opfylde vore Pligter, vil Guds Betsignelse følge os. Gud har begyndt at kalde sin Kirke ud af Ørkenen. Verden har befundet sig i Mørke og Forvirring, siden Jesus og hans Apostle døde. Gud tog Præstedømmet til sig. Han overlod Jøderne og den kristne Verden til sig selv, uden Kristi Evangelium, uden at der var en eneste Mand bemyndiget til at administrere Evangeliets Ordinancer. Disse ere himmelske Sandheder, og jeg bærer Vidnesbyrd derom til alle Mennesker, og I vil finde, at det er Sandhed, naar I en Gang komme i Guds Nærværelse. Naar Tiden kommer, at Gud vil opfylde det, som han har lovet, saa vil han ogsaa samle sig et Folk, som vil erkjende hans Navn. Tiden er kommen, da Gud vil udføre sit Værk, og dersom I ville vide, hvad der skal ske, da læs Bibelen. Lad den kristne Verden læse Bibelen; den tror jo ikke Mormons Bog eller Pagtens Bog. Lad den se, hvad St. Johannes siger, at der skal ske i de sidste Dage. Læs om Nabningen af de forskjellige Segl, Udgydelsen af Plagerne, om at Vandet i Floderne og i Havet skal forvandles til Blod og om den Dod og Odelæggelse, som vil ramme Verden. Johannes skrev disse Ting efter den Helligaands Indskydelse, og hans Ord ville blive opfyldte. Vi leve i en mærkelig Tid. Disse Bjerge ere, i Overensstemmelse med Guds Nabendaringerfulde af Sidste-Dages Hellige. Gud har begyndt sit Værk, og han vil ikke opgive det. Jeg advarer alle Mennesker; Zion vil blive opbygget og ifort Guds Herlighed, og Guds Rige vil blive ligesom den lille Sten, der blev afhugget af Bjærgget uden Hænder; det vil opfylde Jorden og berede Vejen for Guds Søns Tilkommelse.

Brødre og Søstre, dette er mit

Vidnesbyrd; dette er den Religion, som jeg tror paa. Har jeg ikke Ret til at tro det? Jeg paastaar, at jeg har. Jeg siger til alle Methodister, Katholiker, Presbyterianere og alle Andre: I have Ret til Eders Tro. Vi have kun en kort Tid til at leve her i Kjødets. Jeg vil snart blive kaldet til at indgaa til Guds Nærværelse, og jeg er villig til at møde alle Mennesker med Hensyn til det Vidnesbyrd, som jeg har efterladt mig. Jeg veed, at mit Vidnesbyrd er sandt. Jeg veed, at Josef Smiths Vidnesbyrd var sandt. Jeg veed, at han beseglede sit Vidnesbyrd med sit Blod. Det synes, som om det var nødvendigt, at han skulde udgyde sit Blod for at besegle sit Vidnesbyrd i denne Uddeling, ligesom Jesu og de gamle Profeters Blod maatte flyde for at besegle Vidnesbyrdet i deres Uddeling.

Brødre og Søstre, jeg ønsker at se Eder være trofaste. Jeg ønsker Eder frelst i Guds Rige. Jeg ønsker ogsaa selv at blive frelst. Hvad er Guld, Sølv, Ære og Herlighed i denne Verden? Det forgaar altsammen ved at blive brugt. Hvor ere de gamle Apostle og Profeter? De ere gaade til Hvile. Vore Forfædre ere i Mandernes Verden og jeg forventer snart at følge dem; det samme vil ogsaa I. Vor Fremtid er paa den anden Side Eloret. Naar jeg dør, ønsker jeg at gaa der hen, hvor vor himmelske Fader er, hvor Jesus, Verdens Frelser, er, han, som gav de Lærdomme, som Broder Cannon og jeg har lært Eder i Dag, og som Israels Eldster have lært Eder siden dette Værks Begyndelse. Jeg ønsker at bo hos dem, samt med de af vort Folk, som have været trofaste mod Gud. Jeg tror, at Gud vil frelse alle Mennesker, undtagen Fortabetsens Børn, og skjænke dem en eller anden Herlighed.

Der er een Herlighed som Solens, een som Maanens og een som Stjernernes, og ligesom Stjernerne ere forskjellige, den ene fra den anden, i Herlighed, saaledes er ogsaa de Dødes Opstandelse. Alle Sekter, alle Partier, alle Menneſter, undtagen de, som have udgødt uskyldigt Blod eller begaaet den utilgivelige Synd, ville blive herliggjorte i Overensstemmelse med deres Stilling og Levet paa Jorden.

Det vil, som Broder Cannon sagde, blive dyrt for den Slægt, som bliver tilbuddt Evangeliet, hvis den forkaster det. Det har frygtelige Følger med sig for en Generation, naar de forkaste Jesu Kristi Evangelium og udgøde Profeternes Blod. Hvad kostede det ikke dem, som udgød Frelserens Blod? Han kom til sin Faders Hus — Jøderne. Han bragte dem Evangeliet, han advarede dem om den tilkommende Brede. Men de forkastede Evangeliet, korsfæstede og dræbte ham. Hvad blev Følgerne? Jesus sagde selv, hvad det vilde koste dem. Han sagde: „og de skal falde for Sværdet og blive adspredte til alle Nationer, og Jerusalem skal blive nedtraadt af Hedningerne, indtil Hedningernes Tid er fuldkommet.“ Denne Straf har paahvilet den jødiske Nation indtil denne Dag, og Aaget er endnu ikke brudt og vil heller ikke blive det, førend Hedningernes Tid er fuldkommen, men den Tid er nær for Døren. Betragt Jerusalem, efter at Kristus var bleven dræbt; betragt de Videlser, som Jøderne maatte gennemgaa i den store Krig, som blev ført

mod Jerusalem af Titus. 1,200,000 Menneſter bleve bragte ud gennem Jerusalems Porte, som vare omkomne ved Hunger og ved Sværdet. En lille Del blev adspredt over hele Verden og er endnu den Dag i Dag, i denne Stilling. For Nærværende ere de forfulgte i Rusland, i Østerrig og i Tykland, samt iblandt flere andre af Jordens Nationer. De ville blive forfulgte, til Kristus kommer, eller næsten til den Tid.

Det er ligesaa i denne Generation og i enhver Generation, i hvilken Gud har haft et Folk paa Jorden. Det udkræver somme Tider retfærdige Mænds Blod.

Jeg siger til de Sidste-Dages Hellige: opfyld Eders Pligter, ærer Gud og ihukom Eders Pagter. Jeg ønsker, at disse unge Mænd og Kvinder ville ære Gud og deres Forældre og ihukomme Bønnen. Ansvarligheden, som staar i Forbindelse med dette Rige, vil heretter komme til at hvile paa Eder. Verden tror ikke disse Ting, men dens Bantro gjør ikke Guds Sandheder virningsløse. Derfor føler jeg det som min Pligt, at opnuentre disse unge Mænd til at berede sig paa at indtage deres Fædres Kald og at være forenede. Forenede ere I stærke, men uenige ere I svage og ville falde. Enighed er det, som Gud fordrer af os som sit Folk. Jeg haaber, at I lægge dette paa Hjertet. Læs Bibelen, og I ville finde, at dens Ord ere sande og ville blive opfyldte.

Gud velsigne Eder. Amen.

Præsident Wilford Woodruff fyldte sit 82de Aar den 1ste Marts d. A. Hans Forgænger i dette ansvarfulde Kald, Præsident John Taylor, opnaaede at blive 79 Aar og Præsident Brigham Young blev 76 Aar gammel.

Utahfolket seet i sit rette Lys.

En amerikansk Avis, »New York Globe» indholder en ledende Artikel om Forholdene i Utah, saaledes som de fremstilles nu af Kongres-Udvalget for Territorierne, der blev udnævnt til at drøfte og undersøge Spørgsmaalet om Utah's Optagelse i Unionen som Stat. Efter at have citeret den vigtigste Del af Udvalgets Indberetning, vedbliver Redaktionen saaledes:

„Udvalget, som blev beskiftet for Territorierne, har indsendt sin Beretning til Kongressen den 2den Marts, angaaende Utah's Optagelse som Stat, og af denne fremgaar det, at det amerikanske Folk nu begynder at betragte dette skjønne og blomstrende Territorium og dets Befolkning i et andet Lys, og ikke som de nu i en Menneftaalder have været misrepræsenterede og urigtigt fremstillede af Mormonernes Fjender.

„Disse, (deres Fjender) som i mange Aar have indehaft alle Regjeringens Embeder, bestyret Rettergangen og Postvæsenet efter eget Tykke, og haft næsten udelukkende Indflydelse paa den offentlige Mening gjennem Pressen og Telegrafen, dertil understøttet af Fanatismen og den religiøse Intolerance fra tusinde Prædikestole og Aviser i Landet, have saaledes været i Stand til at udsprede deres Løgne over alle Dele af Unionen, og derved fremkaldt en stærk Modvillie og Fordom hos den store Masse af Folket, der ikke selv bor i Utah, imod Mennefter, som nedsatte sig der, medens det endnu var en træløs Ørken og et fremmed Land, som de selv hjalp til at bringe ind under Unionen, og siden have opdyrket og gjort til et af de lykkeligste og mest

blomstrende blandt alle vore Territorier.

„Sandhedens Lys har dog tilsidst ogsaa begyndt at skinne paa Utah, fornemmelig derved, at det er kommen i en nærmere og stadig Forbindelse med den øvrige Del af Befolkningen, formedelst Opdagelsen af dets righoldige Miner, dets udbredte Handel, Anlæg af Jernbaner og Telegraf-Vinjer og de utallige Seværdigheder, som findes der og som har gjort mange Tusinder, der var ude paa Rejse, enten for Fornøjelse eller Forretninger, bekendt med dette Territorium og dets Befolkning, hvorved de ere komne til Anerkjendelse om, hvor skrækkelig de selv, i mange Aar, ere blevne førte bag Lyset, med Hensyn til Mormonerne og deres Land.

„Det er kun ganske nylig, at Mormonerne selv, for første Gange i deres Historie og i Modfætning til deres tidligere Sædvaner, have gjort noget Forsøg paa at modbevise de løgnagtige Bestyrdninger, som de saalænge have maattet lide under, og have underrettet deres Landsmænd om Utahforholdenes sande Sammenhæng“.

„Følgerne af dette ere, at et Kongres-Udvalg, hvis Medlemmer vistnok, Alle som En, for to Aar siden troede alle de løgnagtige Rhytter, der circulerede angaaende Utah og Mormonerne, nu indbringer sin Beretning, som udviser, at der paa hele Fastlandet ikke findes en saa ny Befolkning med større Uddannelse eller en højere Grad af Civilisation end Utah, eller noget Samfund, som i det Hele taget er mere moralsk eller mere gennemgaaende Amerikanere i Tænkemaade.

Uvisen »New York Graphic« skriver:

„Frasæet deres Hærføneri, ere Mormonerne, fra et vist Synspunkt, et mærkeligt Folk. Gubernør Stephensen, for Idaho Territorium, siger, i sin aarlige Indberetning, efterat have omtalt Bear Lake County, som har en Befolkning paa 5000, angaaende County-Sædet (Hovedstaden i Distriktet) følgende:

„Paris har en Befolkning paa 1500,

som alle ere Mormoner, og der findes ikke et Drickeshus eller Spillehus af noget Slags, ej heller noget andet Sted, hvor der sælges berusende Drickesvarer, og det er bleven mig fortalt, at det samme er Tilfælde alle andre Steder i Idaho, hvor disse Folk (Mormonerne) have Styrelsen i sine Hænder“. Der er, i hele Landet, kun meget faa Samfund om hvilke man kan sige saa meget.“

Den 15de Juni 1889.

Nødvendigheden af et bemyndiget Præstedømme.

Der er intet Princip i Forbindelse med Frelsens Plan, der ogsaa kaldes det evige Evangelium, som er af større Betydning, og dog er mindre forstaaet af Menneskene i Almindelighed, end Nødvendigheden af et bemyndiget Præstedømme. Uden den fornødne Fuldmagt til at udsøre Evangeliets hellige Ordinantser, saa som Ordets Forkyndelse, Daab, Haandspaalæggelse for den Helligaands Gave og Ordination til det præstelige Embede, Nadverens Sacramente og Egtevielse, vilde hele Frelsens Plan kun eksistere som en skøn Theori uden praktisk Nytte for Noget. Det vilde være ligesaa utilfredsstillende som om man vilde indbyde Byens Fattige paa en kold Vinterdag, og byde dem sætte sig ned i Grupper paa den frozne Gade, og indskrænke sig til at læse for dem af det nye Testamente, om hvorledes Jesus en Gang bespiste fem Tusinde Mand, men paa samme Tid undlade at give de hungrige Stakler saa meget som en eneste Mundfuld Brød til at mætte sig paa, eller Noget, der vilde opvarme de af Kulden stivnede Lemmer; thi, ved blot at læse om, eller ved blot at høre Tale om Evangeliet og de Betsignelser, som det i gamle Dage bragte Menneskene, blive vi netop stillede i samme Omstændigheder, som de Fattige vilde befinde sig i, dersom man vilde varme og mætte dem med Beretningen om, hvad Andre virkelig erholdt, kun med den Forskjel, at vi her sigte til aandelig hungrige Sjæle. Vi kunde visstelig tro paa Alt hvad der blev os forkyndt om disse store Betsignelser, som Andre nød for mange Hundrede Aar siden, men i saa Tilfælde vilde det kun forøge vort Begjær efter at erholde disse Betsignelser selv, uden hvilke det vilde bringe os stor Sorg og Stusselse over at vi ikke vare saa lykkelige at leve paa den Tid.

Mange tro, at Bibelen i sig selv er nok, til at bøde paa denne paatrængende Nødvendighed, og det er, uden Tvivl, derfra, at Præstestanden,

blandt Nutidens mange forskjellige Sekter, mene at have hentet sin Myndighed eller Fuldmagt. De beraabe sig paa, at Jesus sagde: „Gaar hen og lærer alle Folk og døber dem i Faderens, Sønnens og den Helligaands Navn“ — med andre Ord, med Myndighed fra den tre-enige Gud. Men det mener visse ikke, at alle Mennesker, skulde gjøre dette, eller dermed fik Myndighed til at forrette Evangeliets hellige Handlinger; thi, da vilde der ikke være nogen Præstestand eller noget præsteligt Embede. Apostelen Paulus siger: „Ingen tage sig selv den Ære, men Enhver være kaldet af Gud, ligesom og Aaron var“. Heb. 5, 4. „Monne Alle være Apostler? monne Alle være Profeter? monne Alle være Lærere?“ o. s. v. 1 Corinth 12, 29. Efterkom altsaa Ingen maa tage sig selv den præstelige Myndighed og heller ikke Alle vare beskikkede til at beklæde disse Embeder, men at Gud kun beskikkede Nogle til Apostle, Nogle til Profeter, Nogle til Evangelister, Nogle til Hyrder og Lærere, til de Helliges fuldkomne Beredelse, til Embedets Forvaltning, til Kristi Legemes Opbyggelse“, (Eph. 4, 11—12.), saa spørge vi, hvem ere disse „Nogle“, i vor Tid, som Gud har beskikket? eller have vor Tids Præster og Religions-Lærere maaske selv taget sig den Ære, at forvalte Evangeliets hellige Ordinantser? eller indrømme de maaske, at de slet ikke have nogen Myndighed fra Gud. I dette Tilfælde bliver Evangeliet kun af theoretisk Betydning for vor Tids Mennesker, men uden praktisk Nytte. Ordets Forkyndelse bliver kun „en lydende Malm og en klingende Bjælde“; Daab, uden Myndighed, en tom Ceremoni uden mindste Virkning, Ordination til Præstemyndighed, en Formastelse mod Gud, og Ægtevielse — hvad skal vi sige om den? — „Hvad Gud har tilsammenføjet, skal intet Menneske adskille“ — men hvad har Gud at gjøre med Ægteskaber nu til Dags?

Nødvendigheden af et bemyndiget Præstedømme burde derfor være indlysende for enhver tænkende Kristen, men hvor findes det, dersom det ikke findes hos de Sidste-Dages Hellige, som bære Vidnesbyrd om, at Gud, ved ny Aabenbaring, har gjengivet det til Jorden?
C.

Senere Bestemmelse om Emigrationstiden for i Aar.

Ved Brev fra Præsident Teasdale ere vi blevne underrettede om, at han senere har arrangeret det saaledes, at den skandinaviske Emigration vil komme til at afgaa fra Kjøbenhavn paa følgende Dage:

Torsdagen den 8de August,
— „ 12te September,
— „ 17de Oktober.

Der vil følgelig ikke afgaa noget Emigrations-Selskab fra Kjøbenhavn den 4de Juli.

Tankeprog. Himlens Dug vil Ag'ren modnes ved, men mest den fremmes dog ved Bondens Svæd.

Korrespondancer.

(Fra Emigranterne).

Liverpool, den 4de Juni 1889.

Præsident E. D. Fjeldsted.

Kjære Broder!

Søndagmorgen Kl. 6 naaede vi Hull efter en behagelig Rejse over Nordsoen, men maatte blive ombord til næste Dag.

Kun Enkelte vare lidt jøshge, men mest paa Grund af den Lugt, som fremkom af den ophedede Luft omkring Dampskjeden. Himlen var klar og Søen stille, og Luften gjenslød derfor af Glædesange medens „Milo“ majestætisk bevægede sig fremad over Havet med den lille Skare af Hellige, som nu vare paa Vejen til Zion.

Mandagmorgen Kl. 11 vare vi alle i Jernbanekupéerne og, efter en 6 Timers behagelig Rjoretur over England, naaede vi Liverpool. Her bleve vi modtagne af Brødrene og førte til Hotelet, hvor vi nu har midlertidigt Ophold. Emigranterne fra Norge, under Ledelse af Brødrene Hendriksen og Olsen, naaede Hull Søndagasten og ankom hertil sammen med os i Gaar Aftes. Vi vente at komme til at forlade Liverpool, Lørdagen den 8de ds., og vi maa sige, at vi hidtil ere blevne behandlede med den største Opmærksomhed af Alle, med hvem vi have haft at gjøre. Vi besinde os Alle vel, baade paa Vegeme og Land, og vi sende vore Venner i Skandinavien hermed en hjærtelig Hilsen.

De selv med Brødrene paa Kontoret er i venlig Erindring.

Paa Selskabets Vegne undertegne vi os

Deres Brødre i Herren

A. S. Andersen. K. H. Nordberg.

E. H. Karlson.

En livlig Hjelpeforening.

Vi indrykke nedenstaaende Brev, til vore velgjørende Søstres Dvervejelse, uden dermed at have til Hensigt at stille nogen af de kvindelige Hjelpeforeninger i Skyggen.

Bergen, den 15de April 1889.

Præsident E. D. Fjeldsted.

Da jeg tror, at vor lille kvindelige Hjelpeforening her i Bergen, som bestaar af elleve Medlemmer, tør henregnes som en af de livligste i denne Mission, saa vil jeg herved give Dem et Indblik i hvad den har udrettet i de otte Maaneder, i hvilke den har været organiseret, indtil den 15de Marts d. A.

De afholde deres Møder hver Mandag Eftermiddag mellem Kl. 4—7, for at s. I de forløbne otte Maaneder have de kjøbt nyt Tøj, som siden er bleven ihet til Klædningsstykker og deslige, til et Beløb af 80 Kroner. Ved Salg indbragte dette 126 Kr. 25 Ore, altsaa havde Søstrenes Arbejde forøget Indtægterne med 46 Kr. 25 Ore, hvilke ere blevne benyttede til at hjælpe de Fattige og understøtte Missionen. Til at begynde med anskaffede Søstrene sig en ny Symaskine paa Afbetaling, som kostede 60 Kroner. Hvert Medlem af Foreningen forpligtede sig til at betale 10 Ore hver Gang de mødtes, hvilket indbragte 36 Kroner og saaledes kun lod 24 Kroner tilbage af Gjælden.

Disse Søstre have saaledes ved deres Arbejde tilvejebragt 46 Kroner 25 Ore og ved deres 10 Dres Sammenstud 36 Kroner, tilsammen 82 Kr. 25 Ore.

Synes De ikke, Broder Fjeldsted, at det er godt gjort af 10 a 11 fattige Kvinder? —

J. A. H.

Guds Profeter i de sidste Dage.

(Af C.)

(Fortfat fra Side 256.)

Inden vi gaa videre i vort Emne ville vi dog endnu kaste et Blik tilbage paa Profeten Josef's daadrige Liv. Nogle ville maasse spørge: „Hvad har han da egentlig udrettet som Profet?“ Som Svar ville vi her kun være i Stand til at paapege nogle af de mest iøjnefaldende Resultater af hans Mission; thi „paa Frugterne skal man kjende Træet“.

Mormons Bog er unægtelig det, som, fra Verdens Synspunkt, danner Grundlaget for „Mormonismen“. Den tilbydes alle Mennesker til Undersøgelse; Lærde og U lærde, Høje og Lave, Rige og Fattige. Den er, som tidligere bemærket, blevet overfat i mange af Nutidens Sprog, og er saaledes tilgængelig for Alle. Det er ingen mystisk Præstehemmelighed, der kun bliver betroet de saakaldte Indviede, saaledes som det var Tilfældet med Mythologien i gamle Dage blandt Hedningerne og endnu den Dag i Dag blandt visse kristne Sekter og andre Religionsbekjendere, men den bliver tilbudt Menneskene under alle mulige Omstændigheder og i alle Aldre. Ungen burde derfor være uvidende om dens Indhold, og dog er der, forholdsvis, kun saa udenfor de Helliges Samfund, der kjende den uden af Navn, medens de ere værre end vildfarende med Hensyn til dens mirakuløse Fremkomst og dens store Betydning for den nulevende Slægt. Almindeligvis antages den for at være en ny Bibel, omlavet af en Roman og beregnet paa at træde i Stedet for den gamle Bibel, som den kristne Verden bekjender sig at

tro paa. Denne urigtige Forstaaelse er begrundet paa Løgne, som ere blevne udsprede af ugudelige Mennesker, mange af dem „Ulbe i Faareklæder“, men Ansbaaret hviler ikke paa disse alene; thi da Bogen er tilgængelig for Enhver, saa burde man ogsaa undersøge den, som et Vidnesbyrd af en usædvanlig Bestaaffenhed. Mange Mennesker vilde derved for længe siden være komne til ganske andre Anskuelser om Josef Smith, Mormons Bog og Mormonerne.

Mormons Bog er paa en vis Maade en Bibel, idet den indeholder en Række profetiske og historiske Op- tegnelser fra Amerikas Oldtid. Religionens Grundprinciper ere saa tydeligt fremsatte i den, at alle Tvistigheder angaaende Lærdoms punkter maatte ophøre, naar Menneskene vilde tro og rette sig efter den. Fred og Enighed vilde træde i Stedet for den Strid, der nu hersker blandt de forskellige Religions samfund og Menneskene vilde slutte sig sammen som eet stort Brodersamfund og omsider, som Profeten Esaias har sagt, „sammenslaa deres Sværd til Hakker og deres Spyd til Segle og Folk vilde ikke ydermere lære at føre Krig“; thi „Jorden vilde blive fuld af sand Kundskab, lige som Vandet skjuler Havets Bund“. De vilde kun have een Herre, een Tro, een Daab, een Gud og Alles Fader“ og vilde betragte hele Menneslægten som een stor Familie med fælles Interesser. Dog den blotte Tro paa eller endog Vissheden om denne Bogs Sandhed, vilde ikke frembringe disse

Resultater; men ved at efterleve de Lærdomme, som den indeholder, tør vi dristigt sige, at Menneskene vilde opnaa en saadan velstaaet Tilstand her paa Jorden og evigt Liv herefter. Ingen, som har læst denne Bog, kan benægte, at dens Tendens leder i den Retning; selv de, der ikke tro paa dens hellige Oprindelse, kalde den en Bibel, hvilket bethyder Guds Ord. Naar altsaa Josef Smith har skjænket Verden en saa værdifuld Bog, saa er han en af Menneskehedens store Velgjørere i almindelig Forstand, men, som en inspireret Herrens Profet staar han over alle sine Samtidige og de fleste af sine Forgængere.

Det er ikke alene i religiøs Henseende, at han har gavnet Verden, ved at være et Redskab i Guds Haand til at frembringe Mormons Bog, men ogsaa i videnskabelig Henseende, thi dens historiske Del er især af stor Betydning for Oldgranskeren. Det gjør intet til Sagen, at man kalder den „Humbug“ eller „Bedrageri“ og med Foragt vender sig fra den. Verden modtog ikke de galilæiske Fissermand, som Jesus udsendte for atten Hundrede Aar siden, bedre end de nu modtage „Mormon“. Eldsterne og Mormons Bog; thi Paulus erklærer, at de den Gang fandt Modstand og Forfølgelse allevegne og at den ny Lære var „Sønderne en Forargelse og Grækerne en Daarlighed“. Nu er det derimod anderledes. Kristendommen er bleven populær i sin moderniserede Form og det lønner sig, i pekuniær Henseende, at være en Kristen. Med Flid studerer man Apostlernes Bevisgrunde og Vidnesbyrd, og finder at baade Profeterne og Apostlerne talte Sandhed, hvad enten de underviste Folket om Religion, Filosofi, Historie eller Profeti. Saaledes vil det ogsaa en Gang gaa med

den nu saa tilsidefattede Mormons Bog og dens inspirerede Translatør Josef Smith. Denne Optegnelse giver en fuldkommen sammenhængende Beretning om den vestlige Halvkloeds Befolkning gennem et Tidsrum af omtrent to Tusind Aar. Den beskriver Folkets Oprindelse og Herkomst, dets Sæder og Skikke, dets Religion, dets Regjeringsform og Civilisation, deres Krige og endelige Undergang, hvad den mest civiliserede Del af Folket angaar, og erstatter saaledes et længe sølt Savn paa det videnskabelige Omraade, men naturligvis kun for dem, som ville tro dens utvunne ligefremme Beretning, der blev nedskrevet af Djenvidner. Hvormange Gissninger om Amerikas Fortids Folkeslag vilde ikke derved give Plads for historisk Visdom, og kunne overleveres kommende Slægter til Overvejelse, ligesom man nu giver den studerende Ungdom Lektier i Romernes eller Grækernes Historie. Man vilde ikke behøve at forbauses over de kæmpemæssige Ruiner, som man finder i de tykke Skove i Sydamerika, ej heller over de ejendommelige store Hoje, som ved Udgravninger har vist sig at være fyldte med Menneskeben. Man vilde være i Stand til at følge Sporene af de flygtende og kæmpende Nephiter fra Central-Amerika gennem Mexiko, Arizona, Arkansas, Mississippidalen, Ohio og andre Stater til henimod Ny York Stat, idet Levningerne af deres midlertidige Forskansninger findes endnu den Dag i Dag. Man vilde derved komme til Kundskab om de forskjellige Resultater af menneskelige Regjerings-systemer og, ved Andres Erfaringer, erholde megen værdifuld Vejledning i politisk Økonomi, som nu synes at være Tidens mest brændende Spørgsmaal. I alle disse Henseender er Mormons Bog en Rigdoms Kilde, der

staar aaben for enhver til at øse Kundskab og Visdom af, men det gaar som man siger: „En Mand kan lede en Hest til Vandet, men ti Mænd kunde ikke faa den til at drikke“, thi saaledes gaar det med disse uvurderlige Sandheder og deres Kirke, Mormons Bog. De blive tilbudt Verden, men Verden kan ikke tvinges til at tro dem.

Menneskene vilde dog utvivlsomt kunne finde den største Interesse i den profetiske Del af Mormons Bog, dersom man ikke var saa vantro mod Alt, hvad der gjør Krav paa at være Aabenbaring. Bogen vilde have været modtaget med Velvillie og Taknemmelighed i denne videbegjærlige Tidsalder, dersom de originale Blader vare blevne opdagede tilfældigvis, ligesom man opdager og opbevarer andre Oldjager, men de samme Mennesker, som paastaa at have saa stor Tro og Ærefrygt for Bibelens gamle Profeter og Apostler, ere som oftest de bitreste Fjender af al ny Aabenbaring. De ligne, i saa Henseende, Jøderne i gamle Dage, om hvem Frelseren sagde: „Se Eder, I Skriftkloge og Fariisæer, I Henskalke! at I bygge Profeternes Grave og pryde de Retfærdiges Gravsteder, og sige: havde vi været i vore Fædres Tid, da havde vi ikke været delagtige med dem i Profeternes Blod“. „Saaledes vidne I med Eders Fædres Gjerninger og samthkke dem; thi de sloge dem (Profeterne) ihjel og I bygge deres Grave“. Man bygger nu prægtige Kirker og benævner dem efter St. Peter, St. Poul, St. Johannes og andre af Herrens Apostler, men forfølger og ihjelslaar dem, som nu forkynde Apostlernes Lærdomme og og gjøre Paastand om at have erholdt Aabenbaring fra Gud, ligesom Guds Tjenere i Fortiden gjorde. Josef Smith og mange andre Sidste-Dages

Hellige have lidt Martyr døden, ligesom de i gamle Dage maatte lide, og i dette opfyldes en Del af de Profetier, som indeholdes i Mormons Bog.

En af Amerikas Oldtids Profeter skriver herom saaledes: „Dg nu se, mine Brødre, jeg har talet til Eder, efter som Anden har tilskyndet mig, hvorfor jeg veed, at det visselig skal ske. Dg de Ting, som skulle blive skrevne ud af Bogen (Mormons Bog), skulle blive af stor Vigtighed for Menneskenes Børn, og i Særdeleshed for vor Sæd (Indianerne i Amerika), som er en Levning af Israels Hus; thi det skal ske paa den Dag, at de Kirker, som ere opbyggede, men ikke til Herren, skulle sige den Ene til den Anden: Se jeg, jeg er Herrens. Dg den Anden skal sige: Jeg, jeg er Herrens. Dg saaledes skal Enhver sige, som har oprettet Kirker, men ikke til Herren. Dg de skulle findes med hverandre, og deres Præster skulle trættes med hverandre, og de skulle undervise med deres egen Lærdom og fornægte den Helligaand, som giver Yttringer, og de fornægte Guds, den Israels Helliges Kraft, og de sige til Folket: Lytt til os og hør vor Lærdom, thi se, der er ingen Gud i Dag, thi Herren og Gjenløseren har gjort sin Gjerning, samt har givet sin Magt til Menneskene. Se, lytt til min (den falske Lærers) Lærdom; og dersom de skulle sige: Der er et Mirakel gjort ved Herrens Haand, saa tro det ikke, thi paa denne Dag er han ikke en Gud, som gjør Mirakler; han har fuldkommet sin Gjerning. Ja, der skal ogsaa være Mange, som skulle sige: Eder, drikker og værer lystige, thi i Morgen dø vi, og det skal blive vel med os. Dg der skal være Mange, som skulle sige: Eder, drikker og værer lystige, men frygter Gud alligevel, thi han vil retfærdiggjøre Dig, om Du

og saa begaar en lille Synd; ja hver lidt, drager Fordel af En formedelst hans Ord, graver en Grav for din Næste: der er intet Ondt deri, og gjør alle disse Ting, thi i Morgen dø vi; og om saa er, at vi ere skyldige, vil Gud slaa os med nogle saa Slag, og tilsidst skulle vi blive salige i Guds Rige. Ja, der skal og være Mange, som paa denne Maade skulle lære falske, forfængelige og daarlige Lærdomme, og de skulle være opblæste i deres Hjærter, og søge dybt at skjule deres Anslag for Herren, og deres Gjæringer skulle være i Mørket, og de Helliges Blod skal raabe af Jorden imod dem". 2 Nephi 28, 1—10, Morm. Bog Side 138—39.

Her have vi en profetisk Skildring af vor Tid, som er udtalt for omtrent 2500 Aar siden af Profeten Nephi og oversat ved Inspiration af de sidste Dages store Profet, Josef Smith, i Aaret 1829. Der var paa den Tid ingen Sidste-Dages Hellige eller „Mormoner" og selvfølgelig staa disse Ord, som en bestemt Profeti, enten man vil give Nephi eller Josef Smith Æren for samme. At „de Helliges Blod" skulde komme til at „raabe af Jorden" imod den setteriske religiøse Verden, i det frie Amerika, hvor alle Religionsbefjendere trivedes under Konstitutionens Beskyttelse, var paa den Tid noget af det mest usandsynlige, som noget Menneske, uden ved Inspiration, vilde have tænkt eller forudsagt,

og dog er det skeet. Som allerede før bemærket, led Profeten Josef selv, tilligemed sin Broder Hyrum, Martyr døden i Staten Illinois, i det frie Amerika. I Missouri, ved Bredderne af Shoal Creek, gjemmer Jorden nitten Martyrer i een Grav, som den Gang var en Brønd, i hvilken deres sorgende Brødre, Søstre, Fædre, Mødre og Benner, maatte kaste de lemlestede Lig efter Blodbadet den 30te Oktober 1838. Langs den Vej, der betegner den Retning, som de Hellige have fulgt fra Ohio til Klippebjergene, paa Grund af deres kristne Medmenneskers grusomme Forfølgelser, findes Hundreder af Martyrers sidste Hvilesteder, hvor deres Blod visseelig raaber af Jorden imod denne Slægt, som enten direkte eller indirekte har berøvet dem Livet". O de vise, de lærde og de rige, som ere opblæste i derra Hjærter Stolthed, og alle de, som prædike falske Lærdomme, og alle de, som bedrive Horeri, og forvende Herrens rette Vej; Be, Be, Be over dem! siger Gud Herren, den Almægtige, thi de skulle nedstyrtes til Helvede. Be dem, som tilfidesætte den Retfærdige som en ubetydelig Ting, og forhaane det, der er godt, samt sige, at det er intet værd; thi Dagen skal komme, da den Herre Gud vil hasteligen hjem søge Jordens Beboere; og paa den Dag, da de ere fuldkommen modne i Ugudelighed, skulle de omkomme". Mormons Bog Side 140.

(Fortættets.)

Blanding.

Kædsels-scener. Om den forfærdelige Katastrofe, der har ramt Byen Johnstown og flere andre Byer i Pennsylvania, foreligger der nu meget omstændelige Beretninger. Alene Staden i Johnstown vurderes til 25 Millioner Dollars; over 25,000 Mennesker har tilsat Livet.

Ulykken skete ved, at Vandmassen fra et gammelt Vandbassin, hvorfra Vandet til Pennsylvaniakanalen kommer, sønderbrød Dæmningen og styrtede med rivende Kraft ned mod den 2—300 Fod lavere liggende By. Da Strømmen

naaede Johnstown, havde den en Dybde af 40 Fod og havde paa sin Vej bortskyllet 4 mindre Byer.

I Johnstown knuste Strømmen Gasrørene, en forfærdelig Brand opstod og Slukningen frembød de største Vanskeligheder.

Jamren var grænseløs. Indbyggerne maatte slaa Vej paa Bakkerne uden om Byen, og var blottet for alt. En afsthyelig Stank af forraadnede Lig opfyldte Luften og lod befrygte en hærgende Epedemi. Der var ikke andet Drikkevand at faa, end Strømmens ligopfyldte Vand.

Dertil kom, at samvittighedsløse Vanditter og Vigrøvere styrtede sig over de Døde og plyndrede dem. Der maatte rekvireres Militær mod Røverne, hvoraf adskillige uden Naade og Barmhjærtighed blev stukte eller druknede. Man fandt deres Lommer fyldte med afhuggede Øren og Fingre, hvorpaa sad kastebare Ringe og Stene.

Til Pittsburg kom den første Efterretning ved en Depeche fra en Telegrafistinde. Hun telegraferede at Vandet stadig steg og steg, og saa rivende var dets Fremgang, at det afbrød hende midt i Depechen og bortskyllede hele Telegrafstationen. inden man endnu havde faaet nogen udsørlig Beretning. Den næste Efterretning kom fra en Telegrafstation otte Mil fra Johnstown. Et Jernbanetog med Redningsmandskab blev affendt, men inden det naaede frem, var det for sent. Man opfiskede et ungt Menneske, som førtes af Strømmen, og han gav nærmere Oplysninger om Katastrofen.

Han havde været i Besøg hos sin Bedstefader i Johnstown. Pludselig hørte de Folk løbe om paa Gaden, raabe og strige, men de tog ingen videre Notits deraf, før Vandet lige med et trængte ind i Huset. De flygtede da op paa første Sal, derfra fordreves de til anden Sal, og endelig maatte den unge Mand søge op paa Tagkamret, hvor han kastede sig paa en Træseng. Denne løftedes af Vandet i Bejret op mod Taget, som den stødte Hul paa; Huset styrtede strax efter sammen med et frygteligt Brag, og Sengen foer af Sted ned ad Strømmen imellem Bragstumper og Ulykkelige, der klamrede sig til Bjælker og Bohave, men hvert Øjeblik forsvandt i den hvirvlende Maelstrøm.

Kort efter at den unge Mand var frelst, saa man to Mænd og en ung Pige drive nedad Strømmen paa Taget af et Hus. Hun laa paa Knæ med foldede Hænder, Mændene stod tavse ved hendes Side. De var kun nogle faa Skridt fra Bredden; man tilraabte dem, at de ikke skulde tabe Modet, men pludselig stødte Taget mod en Træstamme, og alle tre forsvandt i den brusende Strøm.

Overalt mødte Djet det samme gruelige Syn af Døde, Døende eller Mennesker, der kæmpede en haabløs Kamp for at redde Livet. En Bugge med et sovende Barn i, saas drive ned ad Strømmen. 30 engelske Mil fra Johnstown blev den fisket op, Barnet var endnu i bedste Velgaaende; men hvem det tilhørte eller hvad Skjæbne Forældrene havde fristet, derom vidste Ingen Bested. Blandt de Omkomne fandt man mange smukke, unge Piger, elegant klædte. Nogle Lig var gruelig lemlæstede med fordrejede Ansigter, andres Træk var prægede af Ro og Fred. En gammel Kone blev trukken levende frem af en Dynge Ruiner, men i aldeles sønderknust Tilstand.

Hele Amerika over samles der Bidrag til de Ulykkelige, der har mistet alt, hvad de ejede.

Statistisk Rapport

over

Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige i Skandinavien
for Halvaaret, endende den 15. Maj 1889.

Konferencer.	Missionsæ- rer fra Bion.		Søbfter.	Præster.	Senere.	Diktore.	Medlemmer.	Total Antal af Medl. og lokale Præster.	Døtte.	Emigrerede.	Udelste.	Døde.	Udskiftet Dødsfald.	Konference- Præsidenter.	
	Østene.	Østprester.													Søbfter.
Kjøbenhavn	6	1 10	1	30	12	27	4	372	445	49	3	11	3	9	J. C. A. Weibye.
Narhns	4	2 7	3	43	13	13	4	343	416	54		16	1	3	L. S. Andersen.
Aalborg	4	2 3	3	11	5	7	4	221	248	62					M. Jørgensen.
Fåland	1		1					20	22						Einar Johnson.
Danmark	15	5 21	7	86	30	47	12	956	1131	165	3	33	4	12	
Krisiania:															
Norge	9	1 9	1	53	25	25	10	632	745	40	2	18	3		A. L. Stanchy.
Stockholm	8		9	88	54	48	20	1215	1425	86	4	16	5	3	R. S. Nordberg.
Göteborg	7	1 11	1	40	27	30	15	475	587	30	3	6			John A. Dvift.
Staaue	6		6	1	8	9	12	1	243	273	5		2	1	D. Olsen.
Sverrig	21	1 26	2	136	90	90	36	1933	2285	121	7	24	6	3	
Total Summa	45	7 56	10	275	145	162	58	3521	4161	326	12	75	13	15	

Dødsfald.

Laurits Larsen døde i Pocatello, Idaho, Amerika, den 30te April 1889 efter kun at have været syg i nogle Dage. Han blev født i Haabel Sogn i Norge, den 17de Februar 1856 og annammede Evangeliet i Juni 1881 og kom til Utah samme Aar. Han døde i Haabet om en herlig Opstandelse.

Adresse.

Horsens. De Sidste-Dages Helliges Foramlingsaal og Kontor i Horsens er nu i Østergade Nr. 7, 1ste Sal.

Indhold.

Tale af Præsident Wilford Woodruff	273	Korrespondancer	282
Utahfolket seet i sit rette Lys	279	Guds Profeter i de sidste Dage	283
Red. Bem.:		Blanding	287
Nødvendigheden af et bemyndiget		Statistisk Rapport	288
Præstedømme	280	Dødsfald	288
Senere Bestemmelse om Emigra- tionstiden for i Aar	281	Adresse	288

Kjøbenhavn.

Ugivet og forlagt af C. D. Hjelsted, Lorenzøngsgade 14, 1ste Sal.

Trykt hos F. E. Bording (B. Petersen).